ANUL III—No. 654 EDIŢIA ANTEIA VINERI 27 OCTOMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ŞI SE PLĂTESC TOT-D'AUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administraţieĭ. Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an în ţară 30 leĭ; în streinĕtate 50. Şése lunĭ „ 15 „ „ 25. Treĭ lunĭ „ 8 „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găsesce de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferescĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se primesc **direct** la administraţie.

Din **PARIS** la *Agenţia Liberă*, C. Adam şi *Agenţia Havas*.

Din **STREINĔTATE**, direct la administraţie şi **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rîndul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA : Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 25 Octombre

SCADENŢA la 10 Maĭ 1891

In ultimul moment primim următorul articol, care prezintă un interes deosebit pentru noĭ.

Din această cauză sacrificăm pentru azĭ revista noastră dând următoareĭ scrisorĭ locul de onoare.

Scumpe Domnule Beldimanŭ,

Am urmărit cu mult interes campania pe care a intreprins'o ziarul *Adevĕrul* în privinţa celor 12000 galbenĭ pe carĭ Principele Carol I-a promis la 1866 şi carĭ, până astă-zĭ aŭ rĕmas în caseta regală.

Vĕzênd intrebarea pe care aĭ adresat'o ministruluĭ de culte şi tăcerea guvernuluĭ, am înţeles că D-ta să 'amintescĭ Regeluĭ Carol promisiunea dată. Atât din punctul de vedere legal cât şi din cel moral, El era obligat să plătească suma pe care o făgăduise prin scrisoarea Sa publicată în *Monitorul Oficial* din 2 (14) Iunie 1866.

Nu pot admite că Suveranul uneĭ Ţerĭ să poată uita o asemenea obligaţiune. Nu sunt de cât două ipoteze posibile :

Saŭ nicĭ un Ministru, din toţĭ aceĭ carĭ s'aŭ succedat la putere de la 1866 până astăzĭ, n'a avut curajiul de a aminti Regeluĭ promisiunea dată şi, prin urmare, toţĭ Miniştriĭ s'aŭ călcat datoria către Ţară şi către Coroană ;

Saŭ Regele n'a voit ca Miniştriĭ să'Ĭ aducă aminte promisiunea Sa şi le-a ordonat să nu'Ĭ facă raportul cerut prin scrisoarea adresată de Domnitor luĭ C. A. Rosetti la 1866.

Prima presupunere nu scuză pe Rege, căcĭ, precum aĭ zis foarte bine, nu era vorba de o promisiune făcută de un Suveran constituţional sub rezerva aprobăreĭ Miniştrilor sĕĭ, ci de un dar personal care nu atârna de cât de voinţa individuală a Regeluĭ Carol.

Chiar dacă miniştriĭ, din slugărnicie, n'ar fi amintit Regeluĭ promisiunea dată, El era dator onoareĭ şi demnitaţeĭ Sale de a se ţine de cuvînt.

Aşa dar trebue să admitem a doua presupunere, adică, că Regele a oprit pe miniştriĭ Sĕĭ de a 'l aminti cestiunea celor 12,000 galbenĭ.

Naşte acum întrebarea :

De ce Regele Carol a făcut aceasta ?

Domnia-ta, ca anti-dinastic convins şi pasionat, crezĭ că Carol I n'a plătit suma făgăduită, din *sgârcenie.*

La inceput, când am citit articolele D-tale, eram cât p'acĭ să crez şi eŭ ca D-ta, şi mĕ miram cum un Rege a putut să 'şĭ uite până într'atât datoria, pentru o sumă de banĭ.

Dar ierĭ seara am citit un articol semnat *Dunăreanul* şi intitulat : **Leĭ noĭ 918,509 banĭ 43.** Autorul articoluluĭ face o socoteală bazată pe un calcul matematic şi dovedeşte că, Carol I, păstrând suma de 12,000 galbenĭ, timp de 25 de anĭ, s'a folosit nu numaĭ de capital, ci şi de dobânzile acestuĭ capital, ast-fel că la 10 Maiŭ 1891, El va fi dator Ţereĭ suma de

918,509 leĭ şi 43 banĭ.

Atuncĭ lumina s'a făcut în mintea mea. M'am convins că eştĭ nedrept faţă cu Regele Carol.

Il acuzĭ că a sfeterisit suma de 12.000 galbenĭ şi nu te gândeştĭ că El n'a făcut alt-ceva de cât a fructifica acea sumă în interesul Ţereĭ.

De ce nu admiţĭ că Regele, vĕzênd că cu 12000 de galbenĭ nu se poate crea un aşezămînt de binefacere demn de un Suveran, să'şĭ fi zis că este maĭ bine a se amîna înfiinţarea aceluĭ aşezămînt până în ziua când capitalul va fi crescut la o sumă însemnată ?

Este firesc ca Vodă-Carol, vĕzênd aşezămintele de bine-facere create de vechile familiĭ carĭ aŭ domnit în această ţară, să nu voiască a rĕmâne maĭ înapoĭ de cât Brâncovenii, Ghiculeştiĭ, Cantacuzineştiĭ, şi să'Ĭ fie ruşine de a da numaĭ 12000 galbenĭ, pe când ceĭ-l-alţĭ aŭ dat milioane.

Dar socoteala făcută de *Dunăreanul* îmĭ dovedeşte că am dreptate. Sunt sigur că la *10 Maĭ 1891* Regele Carol are să publice prin *Monitorul Oficial* că capitalul de 12,000 galbenĭ dăruit de Dînsul la 1866, a crescut prin o fructificare raţională şi bine chibzuită la suma de

918,509 leĭ şi 43 banĭ.

Şi cine era maĭ competent, maĭ destoinic pentru a opera o asemenea fructificare decât un Rege econom, bun administrator şi bancher de frunte ca Carol.

Inceteazá dar, scumpe Domn Beldimanŭ, cu atacurile D-tale contra Regeluĭ în această cestiune.

Aşteaptă ziua de 10 Maĭ 1891, nunta de argint a Domnieĭ luĭ Carol I cu Tronul român, şi veĭ vedea de ce este capabilă generozitatea unuĭ Hohenzollern Sigmaringen.

Un lector al „Adevĕruluĭ“

TELEGRAME

VIENA, 24 Octombre.— *Wiener Abend Post*, anunţând vizita luĭ Ţarevicĭ, zice că popoarele Imperiuluĭ, precum şi Impĕratul, salută cu o cordială simpatie sosirea Augustuluĭ Principe la Viena.

PETERSBURG, 24 Octombre.—Impĕratul şi Impĕrăteasa aŭ însoţit pe Ţarevicĭ până la Sziverskaia. Suita luĭ Ţarevicĭ se compunea din : generalul Principe Bariatinsky, căpitanul de Stat-major Principe Kotchoubey şi Wolkow, aghiotantul Principe Obolensky.

BUDAPESTA, 24 Octombre. — Ministrul de finanţe a zis, cu ocazia discutăreĭ bugetuluĭ, că veniturile vămilor nu constituesc un mijloc de a înlătura dificultăţile financiare, maĭ cu seamă în ceia-ce priveşte Ungaria care trebue să urmeze, maĭ mult saŭ maĭ puţin, un curent liber-schimbist. Ungaria e silită să îşĭ asigure interesele prin tratate vamale.

MUNICH, 24 Octombre.—Regentul a primit pe generalul de Caprivi căruia I-a remis ordinul St. Hubert ; Cancelarul a fost salutat la gară la sosirea sa de către Ministrul Crailsheim. Regentul a făcut apoĭ o vizită generaluluĭ do Caprivi la hotelul legaţiuneĭ Prusieĭ.

UN RĔSPUNS

Ziarul „Telegraful Roman“ se miră de atitudinea noastră faţă cu D. Pache Protopopescu şi, spre a ne convinge că actualul Primar este rĕŭ, ne înşiră o serie întreagă de abuzurĭ şi de fapte rele pe carĭ el le-ar fi comis în dauna Comuneĭ.

La rîndul nostru întrebăm pe colegul liberal :

De ce nu a denunţat până acum aceste fapte parchetuluĭ ? De ce nu le denunţă chiar acum ?

Noĭ carĭ susţinem pe D. Pache ca fiind un bun administrator al intereselor oraşuluĭ, cerem cu stăruinţă ca justiţia să ia act de acuzările ce se aduc în public de ziarul *Telegraful* şi să dea pe D. Pache Protopopescu în judecată.

Tarifele franceze

PARIS, 24 Octomvrie. — Comisiunea vamală a închis discuţiunea generală a tarifelor ; ea a adoptat cu 34 de voturĭ contra 5 principiul tarifuluĭ dublu, autorizând pe guvern să închee convenţiunĭ particulare în carĭ nu se va face nicĭ o menţiune despre tariful minimum ; convenţiunile nu vor cuprinde nicĭ un termen de durată şi prin urmare guvernul va avea tot-d'a-una mâna liberă să le denunţe şi să aplice când va crede de cuviinţă tariful general.

Cabinetul Delyannis

O corespondenţă ce primeşte *„Polische Correspondenz“* din St. Petersburg, constată că opiniunea publică din cercurile guvernamentale din Rusia apreciază cu puţină simpatie cabinetul Delyannis care, ne având sentimente amicale pentru Rusia, va fi maĭ curând dispus să urmeze sfaturile Germanieĭ. Maĭ sunt de temut şi veleităţile panelenice şi prin urmare dificultăţĭ în Orient.

ATENA, 24 Octombre.—Cabinetul a fost compus ast-fel (listă oficială): D-nil Delyannis, preşedinte, Interne şi rĕzboiŭ ;— Deligiorgis, afacerĭ strĕine ;— Komunduros, marină ;— Carapanos, finanţe ;—Gerocostopulos, instrucţie Publică ;—Zalmis, justiţie.

Miniştriĭ depun azĭ jurĕmânt şi vor lua imediat în posesiune posturile lor.

DIN IAŞI

D-na Darclée-Hartulary, distinsa noastră cântăreaţă, a părăsit Iaşul alaltă-seară, plecând la Milano.

Construcţiunea tuneluluĭ de la Bordea intimpină enorme dificultăţĭ. Cum se termină câte o lucrare maĭ grea, ea nu durează de cât câte-va ore şi se surpă cauzând pagube însemnate şi nu se poate şti dacă sub acele surpărĭ nu' zac şi lucrătorĭ. Acum câte-va sĕptămânĭ un şanţ de o lungime de peste 60 metri şi o adâncime de 20 metri se surpă la ora 1 din noapte, tocmaĭ după un ceas de la încetarea lucruluĭ.

Până astă-zĭ însă nu se poate şti pozitiv dacă se aflaŭ saŭ nu lucrătorĭ în acel şanţ ; uneltele lucrătorilor şi tot materialul de lucru a rĕmas acolo. Peste o sĕptămână s'a înregistrat o altă dărîmare şi până la terminarea acestuĭ tunel cine ştie ce se va maĭ întâmpla.

Era mult maĭ bine, după părerea unor inginerĭ, ca să se fi făcut un înconjur, care nu costa nicĭ a patra parte din cele ce costă Tunelul, care în cele din urmă nu va prezenta multă garanţie de soliditate atât din cauza terenuluĭ, cum şi din al moduluĭ de construcţie.

Podul de fer peste Bahluiŭ, paralel cu podul linieĭ Iaşi-Ungheni, este gata ; asemenea linia Iaşi-Vasluiŭ este terminată numaĭ până la tunelul Bordea. Din gara Iaşĭ circulă chiar vagoane cu materialĭ şi lucrătorĭ până la tunel.

Prefectul Dorohoiuluĭ, D. Boldur-Epureanu, se află în oraşul nostru. Probabil că D-sa a sosit acĭ în afacerea subprefectuluĭ Rozin, căcĭ a avut o întrevedere cu procurorul general.

Conferinţa de la Sibiŭ

Zilele acestea s'a ţinut în Sibiŭ conferinţa politico-electorală periodică a Românilor din Transivania şi din părţile româneştĭ ale Ungarieĭ. Hotărârile eĭ sunt cunoscute : afirmarea din noŭ a atitudineĭ de protestaţie faţă cu Statul maghiar, plus un vot de a se veni în ajutorul preseĭ naţionale.

Dacă luăm condeiul este, nu spre a spune aceste lucrurĭ deja cunoscute, ci, spre a releva din desbaterile conferinţiĭ un incident care a constituit o notă falşă în armonia eĭ. Vrem să vorbim de partea a doua a discursuluĭ d-luĭ Babeş, resumată telegrafic prin următoarele cuvinte : „raportorul (D-nul Babeş) s'a rostit pentru încheierea uneĭ convenţiĭ militare (din partea Austro-Ungarieĭ) cu România, *care să întărească tripla alianţă.*

Ce vor fi simţind ceĭ ce conduc Statul român faţă cu această intervenţie neaşteptată a D-luĭ Babeş în politica luĭ generală, nu ne priveşte ; noĭ vrem să dăm seamă, 1) dacă în sinul conferinţiĭ din Sibiŭ era la locul sĕŭ o ast-fel de chestie şi 2), dacă cel puţin ea a fost tratată într'un sens potrivit cu interesele şi sentimentele fireştĭ ale Românilor de peste Carpaţĭ.

Asupra punctuluĭ întâĭ vom observa D-luĭ Babeş că conferinţa de la Sibiŭ avea niste atribuţiĭ bine definite, carĭ escludeaŭ orĭ-ce manifestaţiĭ, fie cât de savante, asupra politiceĭ generale europene. Pentru ce fuseseră trimişĭ acolo, de către alegĕtoriĭ lor Românĭ, ceĭ o sută treĭ-zecĭ şi şase de delegaţĭ aĭ lor ? Pentru a le regula raporturile cu Unguriĭ şi cu Statul maghiar.

Atât şi nimic maĭ mult. Lucrul acesta este atât de adevĕrat şi a imprimat conferinţelor sibiene un caracter atât de constant, în cât nicĭ cele anterioare nu s'aŭ făcut vinovate de abaterĭ de felul aceleia care ne preocupă astăzĭ, nicĭ chiar cea de ăst an *nu şi-a permis să înscrie între rezoluţiile sale aiurările D-luĭ Babeş.*

Cuvêntul *aiurărĭ* ne aduce în mod natural la al douilea punct.

Ce este, D-le Babeş, tripla alianţă, pentru a căreĭ întărire D-ta invocĭ concursul soldaţilor româneştĭ ? Este o înjghebare diplomatică ce angajează pe Germania, Austro-Ungaria şi Italia să 'şĭ apere în mod reciproc *statu-quo* al posesiunilor lor. Pentru Austro-Ungaria în deosebĭ ea este aşa dară *garantarea dualismuluĭ austro-maghiar.* Că aşa este, probă sunt Unguriĭ carĭ sunt partizaniĭ ceĭ maĭ zeloşĭ aĭ aceşteĭ alianţe, în sinul monarchieĭ austro-ungare ; probă este întreruperea fără veste şi violentă, în urma sugestiunilor de la Berlin, a progreselor politice făcute de naţiunea cehă, progrese carĭ puteaŭ da naştere unuĭ *trialism,*—precursorul infailibil al uneĭ confederaţiĭ austriace ; în fine, probă este desarmarea recentă a Saşilor din Ardeal, carĭ n'aŭ putut'o face de cât dupe o poruncă a protectorilor lor din Viena şi Berlin, să nu maĭ puie pedicĭ consolidăreĭ Statuluĭ maghiar.

Şi pentru ce ţine Germania atât de mult la forma dualistă a imperiuluĭ austriac ? Pentru că sub această formă împĕrăţia Habsburgilor poate renunţa maĭ bine interesele şi planurile eĭ. Germania are nevoe de o Austrie violentă şi cuceritoare : aceasta nu poate fi decât Austria Nemţilor şi Ungurilor ; Germania combate desvoltarea Slavilor : instrument maĭ bun nu poate avea în acest scop de cât pe Austria dualistă care reprimă de o parte, prin Nemţĭ, pe Slaviĭ Austriacĭ, de cealaltă, prin Ungurĭ, pe Slaviĭ din Ungaria. Ce rĕmâne de Românĭ—de Româniĭ de peste Carpaţĭ—în această alianţă de interese germano-maghiare ? Neapĕrat că sunt sacrificaţĭ.

Ştirbiţĭ în dreptul lor public prin dualism—acest dualism pe care D. Babeş îl susţine fără să-şĭ dea seama, susţinênd tripla alianţă —Româniĭ de peste Carpaţĭ n'aŭ suferit, în adevĕr, nicĭ odată atât de mult, n'aŭ vĕzut nicĭ odată pe Ungurĭ atât de insolenţĭ şi de îndrăzneţĭ ca de la înjghebarea aceşteĭ alianţe încoace. De atuncĭ Impĕratul nu maĭ are ochĭ să'Ĭ vadă şi urechĭ să'Ĭ audă, de atuncĭ chiar bastardele legĭ de *toleranţă* coprinse în pactul de la 1868 nu maĭ sunt ţinute în seamă ; de atuncĭ autonomia bisericilor române este călcată în picioare ; de atuncĭ învĕţământul românesc e maghiarizat ; de atuncĭ publiciştiĭ românĭ sunt înfundaţĭ prin puşcăriĭ. Cum, D. Babeş n'a vĕzut, n'a constatat nimic din toate acestea ?

D-nu Babeş ca d. Babeş : şi-a făcut treburile, căcĭ prost nu e ; cultivând în Bucurescĭ pe născocitoriĭ convenţieĭ militare austro-romane, a vrut să li se recomande şi la Sibiŭ. Dar cum rĕmâne cu comisia de 30 care ştia ce are să vorbească şi putea să'Ĭ închidă gura până era timp ? Cum rĕmâne cu însăşĭ conferinţa, în plinul eĭ, care putea şi trebuia să-l desaprobe în mijlocul vorbiriĭ sale ?

Pe noĭ ne doare inima că trebuie să facem nişte cheltuiri atât de supărătoare unor bărbaţĭ, al căror patriotism e pus maĭ sus de orĭ ce bănuială. Dar, pentru D-zeŭ! trebuiaŭ să aibă maĭ multă vigilenţă, maĭ multă energie când era vorba de caracterul întruniriĭ lor şi de buna reputaţie a poporuluĭ ce reprezintă.

Şi noĭ cunoaştem acest popor, cel puţin tot atât de bine ca d. Babeş şi ştim că el nu este capabil să conspire nicĭ contra tovarăşilor sĕĭ de suferinţă de sub dualismul austro-maghiar, nicĭ contra nenorociţilor asupra cărora tripla alianţă ferecă jugul în Alsacia-Lorena şi în provinciile polone ale Prusieĭ. Generos din fire, el nu poate avea de cât compătimire pentru toţĭ apăsaţiĭ, precum înzestrat cu un bun simţ viguros, el nu poate ţinea de cât cu ceĭ ce vreaŭ să ajute şi să scape pe apăsaţĭ.

Pe viitor — căcĭ de astă dată greşala şi necuviinţa sunt consumate — reprezentanţiĭ Românilor din Ardeal şi din părţile româneştĭ ale Ungarieĭ, vor face bine să examineze maĭ serios pe aceia cărora le vor încredinţa rolul de conducătorĭ. Ceea ce aŭ să caute în primul rînd în eĭ este nu inteligenţa —naţiile n'aŭ nevoie să fie conduse de savanţĭ— ci *desinteresarea personală,* şi să nu scape din vedere un lucru, de alt-fel elementar, că *un popor asuprit trebue să stea bine cu toate popoarele carĭ nu-Ĭ fac rĕŭ şi pot să-Ĭ facă vre-un bine.*

Un Ardelean.

Iarăşi farmacistul Roşu

De când acest onorabil farmacist multiplu a devenit ginerele d-luĭ Dr. Felix, medicul şef al capitaleĭ, d. Roşu a luat, prin protecţiunea socruluĭ sĕŭ, monopolul medicamentelor gratuite ce serviciul comunal al oraşuluĭ prescrie bolnavilor din coloarea de Roşu.

Ne mirăm însă cum consiliul comunal al capitaleĭ a putut tolera pe d. Dr. Felix să procopsească pe ginerele sĕŭ, când ar fi putut foarte bine, dacă nu să urmeze practica veche, adică pe fie-care an una din farmaciile coloreĭ, pe rând, să servească comuneĭ, saŭ să se fi ţinut licitaţie publică, ceia ce ar fi adus avantage enorme caseĭ comunale.

Ast-fel se explică îndărătnicia ce pune d. Roşu d'a nu voi, cu orĭ ce preţ, să 'şĭ mute farmacia de la Hotel de Londra la locul unde fusese maĭ înainte, căcĭ acum la Sf. Dumitru expirându'ĭ contractul de arendare al farmacieĭ „la Foişorul de foc“ din piaţa Sf. Gheorghe noŭ, el pierde clientela primărieĭ, dată luĭ plocon de socrul sĕŭ şi pe care o are de anĭ de zile, fără nicĭ o regulă saŭ supărare.

Punem în vederea d-luĭ General Manu şi acest motiv al nesupuneriĭ d-luĭ Roşu la ordinele primite d'a 'şĭ muta farmacia de la hotel de Londra în centrul coloreĭ de Negru şi 'l rugăm stăruitor a cerceta lucrul de aproape şi va vedea că trebşoarele ce 'şĭ fac socrul şi cu ginerile sunt dintre acelea care trebuesc stârpite.

A.

Câte-va socoteli

Călăraşĭ, 24 Octombre 1890.

Stimate D-le Director,

Respectos vĕ rog să bine-voiţĭ a face următoarele întrebărĭ, prin stimatul D-v. ziar, următoarelor persoane din Călăraşĭ şi anume:

1) Rog stăruitor pe D. G. Dimitrescu, ajutorul de primar al urbeĭ Călăraşĭ, ca, în interesul adevĕruluĭ şi pentru paza onoareĭ sale de cavaler al ordinuluĭ *Serviciul Credincios*, care are să 'ĭ lucească pe pept acum după alegerĭ, să ne comunice maĭ 'nainte de 4 Noembre, nouă alegătorilor, cărora ne tot rupe uşa cerşindu-ne voturile ca să 'l facem primar din noŭ, amănunţit compturile de cheltuelile ce s'aŭ făcut cu venirea Regeluĭ în Călăraşĭ şi anume:

Câţĭ metri de covoare a cumpărat, de la cine, şi cu ce preţ?

Câţĭ metri de materie pentru steagurĭ, de la cine, şi cu ce preţ?

Câte lampioane veneţiene, de la cine şi cu ce preţ?

Câte lemne pentru coade de steagurĭ, de la cine şi cu ce preţ?

Câte scândurĭ pentru coroane, de la cine şi cu ce preţ?

Câte fundurĭ de lumînărĭ stearine, de la cine şi cu ce preţ?

Câţĭ brazĭ, câte lămpĭ, câte cue, etc. etc. şi, în fine, să ne arate amĕnunţit pe ce s'aŭ cheltuit din baniĭ comuneĭ suma de 11,000 *un-spre-zece miĭ de fr.*, (afară bine înţeles de ce a cheltuit comitetul şi de care voiŭ vorbi altă dată.)

Căcĭ, în cazul când ar refuza să ne arate socotelele nouă, contribuabililor, aşa cum s'a făcut ele, apoĭ suntem în măsură a-ĭ dovedi momentan, că la *primărie a fost sărăfie* şi că s'a furat ziua namieza mare banĭ săracilor strânşĭ pentru înfrumuseţarea oraşuluĭ şi pentru necesităţile comuneĭ. *S'a furat baniĭ văduvelor, cărora li s'aŭ vîndut cu toba velinţele din casă şi căldarea de mămăligă în mijlocul oboruluĭ pentru baniĭ prestaţieĭ*, care astă-zĭ se găsesc în buzunările celor care fac gură şi cer ca iarăş să maĭ fie realeşĭ.

II. Rog respectos pe d-nul G. Dimitrescu să ne rĕspunză prin una din gazetele şefilor sĕĭ, dacă într'adevĕr este tovarăş cu d-niĭ Atanase Petrescu, Năstase Brăcăcescu, şi Meşterul Constantin la toate lucrările ce se fac fie la şcoala nouă fie la trotoarele oraşuluĭ, fie la podeţele din judeţ, etc. Căcĭ noĭ suntem în măsură să dovedim chiar astă-zĭ că între d-lor patru persoane există o dreptă tovărăşie, şi că, atât tratările şi egunrile din oraş luate în antrepriză de d-nul Brăcăcescu (supranumit şi Licinschi) *s'aŭ lucrat şi se lucrează cu oamenĭ din comune care aŭ să facă zile de prestaţie*, iar bănişoriĭ ce se câştig din economie, se împart una şi una.

Atât pentru astă-zĭ.

Ecsinod.

Cronica teatrală

Ruy-Blas, dramă în cincĭ acte de *Victor Hugo*.

Alaltă-seară s'a reprezintat la teatru Naţional, Ruy-Blas.

Frumoasa dramă a luĭ Victor Hugo e destul de cunoscută publiculuĭ nostru, pentru a maĭ face o schiţare a subiectuluĭ.

Mĕ voiŭ mărgini decĭ numaĭ a arăta chipul în care a fost interpretată.

Să încep cu d-nul Manolescu. D-sa, în rolul luĭ Ruy-Blas, e destul de bine, de la început până la sfârşit, maĭ ales are unele scene în care isbuteşte pe deplin. Aşa în scena surprindereĭ sfetnicilor tronuluĭ când îşĭ făceaŭ socoteala jafurilor şi se plângeaŭ uniĭ că pradă ţara maĭ puţin de cât ceĭ-l'alţĭ, acolo d. Manolescu, în cuvintele pline de ură şi de dispreţ, ce le aruncă ticăloşilor miniştri, cum şi învocarea luĭ Carol Quintul, dovedeşte multă forţă, multă simţire.

Tot ast-fel e în scena când îşĭ destăinueşte dragostea Regineĭ etc.

Nottara în Don Salust de Bazan e maĭ pre sus de orĭ ce laudă.

E atît de pătruns de rolul luĭ, e atît de desăvêrşit, încât privindu-l, auzindu-l te stăpâneşte atâta că nu'ţĭ poţĭ deslipi o clipă, gândul şi ochiĭ de la el.

Cât e pe scenă, cât timp se mişcă, cât timp vorbeşte, artistul e admirabil Nu e scenă în care puternicu'ĭ şi neîntrecutu-ĭ talent să nu se arate în toată strălucirea luĭ:

Din multele creaţiunĭ ale luĭ Notara, câinosul, rĕzbunătorul Salust de Bazan stă pe una din treptele cele maĭ de sus.

D. Petre Velescu în *Don Cesar de Bazan* a fost perfect. Publicul a rîs cu hohote maĭ ales în actul al patrulea când calicitul şi flămîndzitul don se pomeneşte într'o casă în care dă peste toate noroacele, şi găseşte şi de mâncare, şi haine, se maĭ şi îmbogăţeşte la urma urmeĭ, se găseşte chiar că e şi amorezat şi are apoĭ prilejul de a'şĭ înfige spada în pieptul luĭ Don Guritan...

In toate aceste scene, şi în scena finală din actul penultim când arestat fiind spune luĭ Don Salust: „Eştĭ un blestemat“ e cât se poate de natural, în vorbă şi în mişcărĭ.

In schimb, publicul nu 'ĭ-a cruţat aplausele şi chemările.

Pe Nicolescu în Don Guritan, n'am să 'l maĭ uit. Ce căutăturĭ drăgălaşe arunca Regineĭ tomnatecul cavaler! Dar căderea în genuchĭ înaintea eĭ şi sărutarea mâneĭ!

A fost bine de tot hazliul Niculescu! Bine a fost şi Catopol în lacheŭ, şi maĭ ales a ştiut să mănânce după cum îĭ era felul. Mânca nu glumă, şi bea şi maĭ ţeapăn, aşa că la urmă se indignează. Dar aicĭ cam greşeşte Catopol, căcĭ nu prea ştie să se facă indignat.

Ceĭ-l'alţĭ aŭ fost conştiincioşĭ în rolurile lor.

Trec la Dona Maria de Neuburg, regina SpanieĬ. D-na Aristiţa Romanescu care ne apare în regină, e bine, şi maĭ ales în scenele în care naivitatea îĭ caracterizează gesturile şi vorba, cum e scena, în o parte din scena în care rĕspunde la destăinuirea dragosteĭ ce 'ĭ-o face Ruy Blas, prin o acelaşĭ destăinuire.

Unde D-na Romanescu nu e tocmaĭ cum ar trebui să fie, e acolo unde îşĭ poveşteşte necazurile Casildeĭ.

Casilda? Imĭ cer iertare, dar a greşit D-na Ionaşcu când s'a hotărât să ni se arate în Casilda. 'Iĭ trebuia mult ca să fie bine. Maĭ întêiŭ şi întâiŭ D-na Ionaşcu (iar îmĭ cer iertare) nu ştie să zică versurile. Nu-ĭ aşa uşor lucru să zicĭ versurĭ, şi dovadă maĭ bună cine poate să dea de cât d-na Pătraşcu, severa şi prea din cale afară fidela ducesă d'Albuquerque.

Mi se pare că d-na Pătraşcu nu-şĭ prea ştia rolul...

Adică, ce spun eŭ! Nu mi se pare de loc, căcĭ d-na ducesă a uitat de vr'o două orĭ ce să spună, fiind în adăstarea vorbelor, care nu maĭ soseaŭ!

Ca atitudine şi ca mişcărĭ, d-na Pătraşcu a fost bine.

D-na Alexandrina Alexandrescu în duegnă,—de şi într'un rol neînsemnat, dar a ştiut să'l scoată la iveală— bine înţeles, în marginile posibilităţeĭ.

*

In genere vorbind piesa a fost bine interptetată.

Mi-aşĭ maĭ permite încă o mică observaţie şi această observaţie odată permisă s'o fac, aşĭ a dresa-o D-lor Mărculescu şi Alexandrescu, dar... prieteneşte:

Dumnealor care înfăţişază pe Contele D'Alba şi pe Don Manuel Arias, n'am înţeles şi nu înţeleg nicĭ acum cum pot să stea segnoriile lor ca buşteniĭ, într'o scenă ca aceea în care Ruy-Blas cu cuvintele cele maĭ violente, cu tonul cel maĭ ridicat, vestejeşte purtarea sfetnicilor, care se gândesc numaĭ să prade ţara.

Pe feţele tutulor vezĭ agitarea, neastâmpĕrul, dorinţa zugrăvită de a vedea odată sfârşită situaţia asta care'ĭ încurcă, numaĭ ducele de Alba şi Don Manuel Arias nicĭ nu se mişcă.

Tarĭ sunt de îngerĭ!

C. B. S.

Informaţiunĭ

Primim din partea d-luĭ Iacob Fătu, deputat din Tutova, următoarea telegramă:

Iaşĭ 24 Octombre 1890.

Vĕd în ziarul D-v publicat un proces verbal din Bêrlad pentru formaţiunea unuĭ grup independent de culoare politică şi printre subsemnătorĭ figurează şi numele meŭ.

Rog a rectifica, căcĭ nu am onoare a face parte din acea grupare şi mĕ mir că mĕ vĕd subscris fără să fi autorizat pe cineva.

Fĕtu.

La alegerea biurouluĭ consiliuluĭ general al judeţuluĭ Covurluĭ, D. prefect Deşliu a suferit o mare înfrîngere.

Candidatul D-sale la preşedenţie a întrunit *un vot*—votul sĕŭ propriŭ—iar preşedinte a fost ales D. I. Plesnilă, simpaticul senator.

D. prefect a făcut *bonne mine à mauvais jeu* exprimându'şĭ părerea de rĕŭ că unanimitatea voturilor pentru D. Plesnilă a fost stricată de votul D-luĭ Antachi, candidatul administraţieĭ.

Un zvon greŭ de crezut s'a împrăştiat prin oraş.

D-nul Simion Mihălescu a declarat că va lăsa după moarte toată averea sa Eforieĭ!?!

Un scandal s'a întêmplat aseară în strada Telegrafuluĭ. Scandalul s'a întêmplat între un cârciumar din acea stradă şi finul sĕŭ Dănescu, slujbaş la acsizele comunale.

Dănescu, după ce chefui cu ruda sa, se apucă la ceartă pentru suma de 400 leĭ. Din ceartă se apucară la bătae şi cârciumarul se alese cu capul spart.

D. procuror Zamfirescu şi D. Colonel Algiu, prefectul Poliţieĭ, aŭ fost la faţa loculuĭ aduşĭ de către membri clubuluĭ liberal, carĭ aŭ venit în numĕr mare aflând de acest scandal.

Chipiul luĭ Dănescu se află la D. Fleva.

Cârciumarul a fost transportat la spital.

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul* vesteşte pe toţĭ abonaţiĭ sĕĭ, cărora li s'a comunicat espirarea abonamentuluĭ, că la 1 Noembrie viitor va suprima foaia tuturor acelora carĭ nu vor fi reînoit abonamentul D-lor.

Aflăm cu părere de rĕŭ încetarea din viaţă a D-luĭ inginer Petre Burelly, socrul D-luĭ D. Laurian, directorul ziaruluĭ *Constituţionalul*.

Inmormêntarea va avea loc azĭ. Condoleanţele noastre familieĭ.

Comitetul constituit pentru colectare de cărţĭ şi banĭ cu care să se ajute bibliotecile poporale de peste munţĭ roagă pe toţĭ d-niĭ colectanţĭ a trimite listele de subscripţiĭ pentru a se face darea de seamă publică.

Iată listele sosite până acum:

Lista încredinţată d-luĭ *Ioan Beiu*, institutor:

D-niĭ Ioan Beiu, institutor, 2 leĭ, V. Protopopescu, b. 50. Paul E. Ghenea, b 50. C. C. Băleanu, b. 50. Pr. N. Teodorescu, 1 leŭ. V. Florinescu, b. 50. Ioan P. Ghenea, b. 50. Ioan Opran, jurnalul „Invĕţătorul“ pe anul 3-lea, 4-lea 5 şi 6-lea. M. C. Florenti, „Limbagiul florilor“, 2 vol. „Not. de Istoria literat. universală“, 2 vol. „Amicul şcoaleĭ“, 2 vol. „Aritmetica“, 2 vol. „Sciinţe naturale“, 2. vol. Barbu Secăreanu, „Istoria Românilor“, 2 vol. Preot. T. Artareanu, b. 50.

Suma totală leĭ 6 şi 16 volume.

Membriĭ comitetuluĭ: *I. Neniţescu, I. Slavici, P. Gârboviceanu, V. Rosetti. C. Tălăşescu şi I. Russu.*

Percepţia culoareĭ de Albastru din capitală se va muta la 26 curent în calea Văcăreştĭ Nr. 120.

Domnul doctor Rîmniceanu, decanul facultăţeĭ de medecină a demisionat.

Mâine va veni înaintea tribunaluluĭ de Ilfov secţia III procesul moşteniriĭ decedatuluĭ Zappa.

Domnul Iacovache, fost director de prefectură, a fost numit sub-prefect la Plasa Bîrlad-Nicoreştĭ, Judeţul Tecucĭ, în locul D-luĭ Panait Mihail.

Cu părere de rĕŭ aflăm despre încetarea din viaţă a tênĕruluĭ Gheorghe Gr. Goroveĭ, unul din distinşiĭ elevĭ aĭ şcoaleĭ noastre de Bele-Arte.

Condoleanţele noastre familieĭ decedatuluĭ.

D. Nicolai Privilegio a adresat ziaruluĭ *România* scrisoarea ce urmează:

D-luĭ Director al ziaruluĭ *România*.

Bucureştĭ.

Am citit în prea stimatul D-v. ziar din 16 (28) Octombre curent, sub Nr. 229, că căile ferate române aŭ ajuns a fi astă-zĭ în halul poştelor repausatuluĭ Privilegio.

In ce priveşte halul în care aŭ ajuns căile ferate române, neprivindu-mĕ pe mine, las persoanelor respective de a vĕ rĕspunde.

Cât priveşte de halul poştelor repausatuluĭ Privilegio vĕ rog, cu multă stimă, să bine-voiţĭ a îndrepta notiţa D-v. care face alusiune la halul poştelor, de oarece D-v. nu eraţĭ încă născuţĭ pe vremurile când repausatul Privilegio, adică sub-semnatul, ţinea poştele şi vămile Moldoveĭ la 1833 până la 1847 şi prin urmare nu puteţĭ şti cu precisiune halul lor.

In ce priveşte pe Privilegio, departe de a fi trecut pe lumea cea-l'altă, el, adică sub-scrisul, se află în deplină sănătate, umblă apostoliceşte două şi treĭ poşte pe zi prin stradele Galaţilor, citeşte stimatul D-v. ziar zi şi noapte fără ochelarĭ, şi ca să nu credeţĭ aceste de glumă, sum-semnatul este şi unul din ceĭ maĭ geloşĭ pretendenţĭ de însurătoare în vîrsta sa de 90 anĭ.

Cu această ocasiune vĕ rog dacă cunoaşteţĭ vr'o demoazelă la Bucureştĭ, tinerică, frumoasă, cochetă şi cu avere să bine-voiţĭ a 'mĭ o recomanda, adresa fiind: Nicolae Privilegio, fost antreprenorul poştelor şi vămilor din Moldova, strada Domnească, casele prinţesa Moruzi, şi cu aceasta veţĭ îndatora pe a D-v. serv

Nicolae Privilegio.

Felicitările noastre D-luĭ N. Pivilegio.

„Cercul literar-ştiinţific Dimirie Cantemir“ este numele uneĭ scietăţeĭ fondate în Iaşĭ cu începere de la 1 Septembrie de eleviĭ diferitelor şcoale secundare din capitala Moldoveĭ cu scopurĭ foarte frumoase. Aşa, membriĭ se vor aduna în fie-care Duminică şi sĕrbătorĭ unde se vor ţinea conferinţe de unu din membriĭ asupra diferitelor chestiunĭ sciinţifce saŭ literare. Depunerea de cărţĭ pentru fondarea de bibliotecĭ. In fine din veniturile eĭ societatea se va abona la reviste sciinţifice şi literare din ţeară şi din strĕinătate.

Lunĭ 29 curent se va da la Teatrul Naţional o reprezentaţie în beneficiul iubituluĭ nostru artist **Ştefan Iulian.**

Se va juca piesa *Bomba cu apă fiartă*, comedie în 4acte.

Nu ne îndoim că publicul, care a admirat atâta timp pe iubtul artist, va veni de astă dată să 'şĭ dea obolul sĕŭ, contribuind ast-fel la însănătoşirea luĭ Iulian.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

6

Charles Merouvel

MORŢI ŞI VII

BUNICA

III

Nenea Gilles Pourçain

Când se întoarse în bucătărie părea tot aşa de liniştit ca şi cum dăduse numaĭ socotelile stăpâneĭ sale şi pe urmă primise poruncile trebuincioase pentru o preumblare saŭ pentru o vînătoare.

Peste jumĕtate de ceas se duse în pavilionul luĭ fluerând. Când trecu pe terasa de subt balconul domnişoareĭ de Charndy auzi un glas dulce care 'l chema.

Ridică capul.

O umbră se plecă spre el.

— Domnule Pourçain?

— Poftim?

Umbra ţinea o hârtie în mână.

— S'o trimeţĭ mâine dimineaţă la poştă cu un om... zise glasul rugându'se.

— Este grabnic?

— Da.

— Trimet.

— Mulţumesc.

Adresa era aceasta: „Domnuluĭ Georges Dambert, la moşia cea mare a castelului de la Boissy, prin Nauphle-le-Vieux (Seine-şi-Oise).“

Biletul era scurt, coprindea numaĭ vorbele acestea:

„Am fost răpită aşa dă repede în cât „n'am putut nicĭ să'ţĭ vorbesc nicĭ să'ţĭ „scriŭ. Sînt închisă în castelul de la „Jonchère, cantonul Preuilly (Indre). „Vreaŭ să te vĕd, poate pentru cea din „urmă oară. Fereastra mea este la colţul Sud, în faţa unuĭ pod. Va fi luminată toată noaptea. Vino. Te iubesc!“

IV

Păcat de Tinereţe

Boissy, castelul pe care doamna de la Roche-Villars şi nepoata sa îl părăsiseră cu atâta grabă, este o reşedinţă princiară în apropiere de Versailles.

Este situat aproape de pădurea de la Marly, are un parc foarte întins, pădurĭ şi două moşiĭ foarte marĭ.

Cea maĭ de frunte era ocupată de familia Dambert.

Moşia asta este despărţită de castel numaĭ de zidurile parculuĭ.

Dambert eraŭ arendaşiĭ.

Insă sunt arendaşĭ şi arendaşĭ. Damberţiĭ eraŭ cultivatorĭ de frunte şi chiaburĭ. Şi Simon Dambert, tatăl, care era vĕduv, nu s'ar fi lăsat să i se taie gâtul dacă nu i s'ar fi dat treĭ sute de miĭ de francĭ, ba şi maĭ mult.

Georges Dambert era singurul luĭ copil.

George, pe care ducesa bĕtrînă, în furia eĭ, îl făcea mişel, se născuse la Boissy, în casa moşieĭ cu zidurile albe, cu obloanele verzĭ, în mijlocul unuĭ cadrilater de clădirĭ de exploatare.

Omul poate să fie mişel în două felurĭ, fiind-că este nenorocit şi sărac, ceea ce e o condiţiune de plâns şi comună; saŭ fiind că e vrednic de dispreţ şi de ură, capabil de orĭ-ce, adică un om de soiul cel maĭ rĕŭ.

Georges Dambert nu era mizerabil în nicĭ unu din cele două înţelesurĭ a vorbeĭ.

Ca fizic, era tot ce se chiamă un bărbat frumos, de 23 de anĭ, sanguin, voinic cât patru, iute până la violenţă, nalt, oacheş, cu o piele catifelată, cu mustaţa frumoasă ca mătasea, cu pĕr mult, cu gura rîzĕtoare, cu ochĭ, cu ochĭ maĭ cu seamă, mândri şi îndrăzneţĭ, şi când voia el, mângâioşĭ ca zâmbetul de copil când îĭ zâmbeşte mami sale.

George Dambert avea eleganţa din naştere, graţia dulce şi nervoasă, după cum atâţia alţiĭ aŭ eloquenţa saŭ imaginaţia. Vorbea uşor, verva luĭ atrăgea, era vesel tot-d'auna.

Era născut ca să iubească şi să fie iubit.

Oare se poate cineva să se împotrivească acestor eroĭ aĭ amoruluĭ creaţĭ pentru a birui şi a triumfa jucându'se.?

Când rîdea George Dambert, şi rîdea des, buzele 'ĭ descopereaŭ două şirurĭ de dinţĭ carĭ făceaŭ poftă uneĭ femeĭ.

Un obraz ca al luĭ nu'ĭ adevĕratul mĕr de ispită din care caut fiicele Evi ca să muşte?

Bĕtrênul Dambert era un fel de Ercule de ţară. Muma luĭ George trecuse zece anĭ pe rând, de la Versailles până Houdan, drept cea maĭ frumoasă bălană

Fiul era superb.

Ca moral, George avea onoare, cel puţin aşa cum înţelegea el. N'ar fi trădat pe un prietin, şi încă maĭ puţin nu ar fi pus mâna pe un milion dacă l'ar fi găsit într'un şanţ. Era destul de cavaler ca să ia apărarea unuĭ om slab înpotriva a zece bătăuşĭ, chiar d'ar fi ştiut că are să fie înjunghiat, însă femeile pe care le tulbura vederea luĭ îĭ tulburaŭ şi luĭ minţile.

Atracţiunea era reciprocă.

In orĭ-ce parte de loc este prostie să facĭ focul lângă pae.

George Dambert era, după împrejurare, focul saŭ paele.

Tênĕrul acesta cuceritor nu se gândea să înveţe meseria pluguluĭ.

Arendaşul din Boissy avusese ambiţiune pentru fiul sĕŭ când nu se gândise acesta de fel.

Il trimise la liceul Ludovic-cel-Mare unde moştenitorul sĕŭ se distinse prin aceea că nu rĕmânea repetent. Nu că nu avea geniŭ, dar cartea nu era făcută pentru el.

Din potrivă, exerciţiurile corpuluĭ, gimnastica, alergările, luptele, scrima, înotul îl atrăgea. El admira la Grecĭ maĭ cu seamă jocurile stadiuluĭ şi luptele homerice ale atleţilor.

La 20 de anĭ trase sorţiĭ.

Armata nu'l primi însă doctoriĭ de la Sorbona îl făcură bacalaureat.

Işĭ luă inscripţiile la şcoala de drept. Era un mijloc ca să rĕmâe în Paris. Acolo învĕţă ca şi în liceŭ.

Rar se ducea în piaţa Pantheonuluĭ, însă în schimb bătea salele de arme, lua lecţiĭ de boxă, de bastonadă şi de savată.

La 22 de anĭ trăgea ce pistolul ca un înger şi mânuia sabia ca şi căpitanul Fracasse.

Cu bastonul ar fi ţinut în respect zece oamenĭ armaţĭ cu cuţite, cu frigărĭ, cu florete şi cu săbiĭ de cavalerie.

Şi vesel, voios, sănătos tur, tot-d'auna cu chef, ştiind din ce se predă la cursurĭ atâta cât trebue, apoĭ, bun bĕutor, amorezat de fuste, făcut ca să înveselească o duzină de spleeneticĭ.

El, un mişel!

Aide de!

El era nebunia tinereţiĭ, bucuria uneĭ case, raza care încălzeşte, cântecul care deşteaptă.

Şi poet când avea el poftă, cântând amorul în surdină, dar fără să se piardă în norĭ, ca un paladin care'ĭ gata să se lase să fie omorît pentru dama luĭ, dar cu condiţie ca să fie rĕsplătit.

El iubise cu foc, cu nebunie, pe Blanşa de Charnay, dupe cum îl iubise şi ea pe dânsu, dar fără gând rĕŭ.

Şi să mĕ credeţĭ că lucrul acesta e tot atât de frumos pe cât e de rar azĭ când pofta şi calculul primează tot.

George Dambert era un cavaler, un paladin din vremurile eroice.

Acĭ fusese o uitare, o beţie, unu din acele minute de beţie când omul nu ştie dacă trăeşte în cer orĭ pe pĕmânt.

(Va urma)

Ştirĭ Telegrafice

CONSTANTINOPOL 24, Octombrie — Ziua de Duminecă s'a petrecut în Creta fără să se întîmple vre-un incident din cauza închidereĭ bisericilor; populaţia se arată destul de indiferentă; liniştea e perfectă.

LONDRA 24, Octombrie. — Ziarul „la Gazette" publică convenţiunea cu Sultanul din Zanzibar, prin care acesta supune teritoriul sěŭ protectoratuluĭ Angliei.

GATSCHINA 24, Octombrie.—Principele moştenitor al Rusieĭ a plecat la Viena.

LYON 24, Octombrie, — Tribunalul a ordonat o anchetă pentru insulta adusă unuĭ comisar de poliţie într'o adunare prezidată de deputatul Roche. Tribunalul a constatat că mişcarea anarhistă se întinde; 5 persoane aŭ fost arestate.

BRUXELLES 24, Octombrie.—*Primerul a consimţit la demonstaţiunea de Duminecă viitoare în favoarea lărgireĭ sufragiuluĭ universal.*

BERLIN 24, Octombrie. — General de Caprivi a plecat aseară la Munich; el a fost salutat la gară de către Contele Delaunay, ambasadorul Italieĭ.

EXTAZ

Luĭ
Dumitru D. Teleor.

Intr'un colţ al cameręĭ, pianul deschis reflectă valurile de lumină ce cad din bustul suspendat de tavan. Lemnul de abanos, lucitor, formează un contrast viŭ cu fildeşul alb mat al clapelor. De asupră'ĭ, cât ţine păretele, până în tavan, spânzură o pânză neagră, acoperind un portret.

Lumina vie a lumînărilor doar ce maĭ vieţueşte în această cameră. Focul în sobă, aproape să se stingă; câţĭ-va tăciunĭ se maĭ zăresc în mormanul de cenuşe, lucind ca ochiĭ unor lupĭ, într'o noapte adâncă.

Draperiĭ lungĭ de mătase, cad din tavan până jos, acoperind păreţiĭ; abia câte un val de vênt, strecurându-se printre cercevelile ferestrelor, clatină stofa, turburând prin făşiitul cutelor, liniştea ne-întreruptă.

Casa pare părăsită.

Numaĭ prin uliţĭ, vântul îngheţat şi vijelios, curmă tăcerea oraşuluĭ, iar uruitul roatelor vre-uneĭ trăsurĭ ce trece câte-o-dată pe pavagiul de granit, se aude, dus de vênt, până în mare depărtare.

E noapte târziŭ.

Afară-ĭ frig.

Crengile se bat între ele, desfrunzite şi uscate; câte o dată, când vêntul se maĭ linişteşte, buha scoate strigătu-ĭ de jale, ghiboşată în hornul vre-uneĭ case în ruină.

Perdelele de reţea ce acoper uşa se daŭ în lăturĭ, şi în desprinzětură, o figură de o frumuseţe artistică se iveşte, cătând în juru'ĭ cu una din acele privirĭ martoră tăcută a uneĭ amintirĭ dureroase.

Un bărbat têněr, cu piciorul nervos şi bine desinat sub pantalonu-ĭ negru, cu mersul legănat, intră încet în odaie.

Ochiĭ negrĭ, marĭ, aŭ o privire senină, profundă, întipărită de acea melancolie fără sfârşit, care la unele fiinţe este hrana sufletuluĭ. Fruntea largă, mare, de o albeaţă mată; pěrul moale, negru, o încadrează.

In toată figura se observă o durere tainică, care singură maĭ încălzeşte câte o dată pe om.

Surâs trist flutură adese pe buzele sale; ochiĭ caŭt în juru-ĭ, privind această cameră, în care ceva misterios şi iubit se părea că-ĭ ascuns. O flacără vie ardea în acel ochiŭ, în care cu atâta claritate citeaĭ până în adâncul sufletuluĭ.

Şezu înaintea pianuluĭ şi degetele'ĭ alergară cu iuţeală pe clape. Un acord trist şi duios tremură în acea tăcere.

Melodie divină, „*Le Rêve*", acele note sublime, ale unuĭ suflet întristat şi uitat, purtând tot-d'a-una cu sine amintirea scumpă a uneĭ iubirĭ pierdute.

Viens avec moi, les portes éternelles
S'ouvrent toujours pour un hôte des cieux!
Viens, me disait cet ange aux blanches ailes,
Fuyons esemble *au séjour des heureux*!

Et cependant ce n'était qu'un beau rêve,
Rêve fatal dont mon coeur fut bercé,
Rêve d'amour que le tourment achève;
Hélas! pourquoi... ce rêve a-t-il cessé..!

In taina nopţeĭ, cântul acela de durere te pătrundea adânc, îţĭ rěscolea puternic noianul amintirilor.

Cu ochiĭ aproape închişĭ, capul rezemat de fotoliŭ, dênsul se lăsă acestuĭ vis, suvenire iubită a altor vremurĭ.

Era un extaz, în care lumea materială dispare, lăsând ochilor şi gânduluĭ miragiul altor lumĭ, pe care numaĭ visând o poţĭ întrevedea.

Faţa-ĭ liniştită, cu ochiul pierdut într'o lume de închipuirĭ, buzele tremurânde şi intredeschise, aspira par'că această clipă de fericire; — ultimele note se pierdură într'o armonie de durere, care zugrăvea minunat starea luĭ interioară.

Un şnur de mătase, atârna în lungul ziduluĭ.

Trase de dînsul, şi'n deschizătura negre'ĭ pânze apăru un tabloŭ desemnat de o mână de maestru.

Intr'un câmp cu florĭ, o copilă printre fâneţe, sta să prindă cu mâna'ĭ mică un fluture albastru, aşezat pe o floare de mac.

Pictorul prinsese cu trăsătură genială de penel, acea dorinţă vie a copiluluĭ, respândită în ochĭ şi pe toată faţa, d'a se face stăpâna plăpândeĭ vieţuitoare.

Cu mâna întinsă, degetele gata de prins, cu ochiĭ fără clipire, atenţĭ, fixaţĭ pe floarea de mac, d'asupra căreia fluturul albastru par'că bătea din aripĭ, copila era aşa minunat penelată că iluziunea era peste putinţă.

Rama portretuluĭ lată mult şi neagră, încrustată cu aur, forma un contrast puternic cu păreţiĭ cameręĭ, îmbrăcaţĭ în stofă albastră-pală, punênd şi maĭ mult în evidenţă cerul senin, petecat cu norĭ subţirĭ roşiaticĭ aĭ tablouluĭ, apoĭ câmpul acoperit cu florĭ şi verdeaţă; iar în marginea de jos a portretuluĭ, tigelul verde, purtând în vîrf floarea roşie ca focul a maculuĭ, pe care fluturul albastru stă liniştit. Aşa puternică era iluziunea provenită din admirabila combinare a culorilor, unită cu o mare măestrie în desemn, în cât copila eşa din pânză, în rochia'ĭ albă, vêrgată cu dungĭ trandafiriĭ, cu ochiul verde, limpede, aprins de dorinţa de a poseda fluturul: cu capul acela ideal, grămădit de maldărul de pěr auriŭ, perfectă imagine a celeĭ maĭ răpitoare făpturĭ.

Pierdut în contemplarea acestuĭ desemn, dênsul uitase de sine, rěmânênd pradă aceluĭ extaz de fericire care'l făcea să nu simtă orele trecênd, ziua apropiindu-se, şi'n care numaĭ ochiul e viŭ şi gura rěmâne mută.

Nimic nu maĭ trăia în acest suflet. Din negura trecutuluĭ se desprindeaŭ rînd, una după alta, amintirile şi dulcĭ şi iubite şi triste şi dureroase.

Pe faţa'ĭ absorbită în acest extaz, se zugrăvea cu claritate toate zbuciumările inimeĭ, tot strigătul conţinut, pe care atâtea suvenirĭ, dintr'un trecut întunecat şi pierdut, îl renăştea viguros, dar pe gură nu'l maĭ putea încă de demult accentua.

II

Intr'o zi de iarnă, viforoasă şi'ngheţată, o vězuse întêia oară. Fără grije, vioaie, neastêmpărată şi cu toane, îşĭ făcea jocul, sărind cu acea alergătură sburdalnică a copilelor rěsfăţate, de la gâtul mătuşeĭ la al bunichi.

Bětrâniĭ, cu avere şi fără copiĭ, priveaŭ ca la soare această floare fragedă, cu neastêmpěrul întovărăşită, şi care deseorĭ le strica somnul cu sěrutatul eĭ cald, apăsat şi zgomotos.

Negură, ceaţă umedă, urît de moarte îĭ învěluia, dacă întêmplarea făcea ca *Aura*, soarele bětrâneţelor lor, să nu vină o zi să'ĭ vadă.

Bětrâniĭ se iubiseră; această copilă însă, care respândea în juru-le veselia, zgomotul şi rîsul eĭ cristalin, le încălzea şi lumina zilele lungĭ, grele şi tăcute ale vieţeĭ lor spre apus.

Aproape de mormînt, grija de ce va ajunge copila, îĭ chinuia grozav; şi acest neastêmpăr, această nesiguranţă de ce va fi în viitorul *Aureĭ*, făcea că bătrâniĭ tot întârziaŭ ceasul apusuluĭ lor.

Se întâmplă însă că moartea care par'că-ĭ uitase, 'şĭ-aminti de dânşiĭ. Mătuşa, bunicul se duseră unul după altul, lăsând *Aureĭ* lor avutul şi urările uneĭ vieţĭ de fericire.

Copila crescu mare; în faţă-ĭ era întipărit acel dor de trecut, acel gând tot-d'a-una puternic şi nemlădiat, de ceĭ care-ĭ păzise copilăria şi-o desmerdaseră pe când gungura în leagăn.

Dan iubea această copilă; nu era gând, nu era amintire, care să nu fie legată de imaginea dragă a *Aureĭ*.

Adesea, în serile de vară, pe când niciĭ vîntul nu maĭ clătina frunzele pe pom, cu capul culcat pe mână, *Aura* lăsă să rătăcească privirea peste vîrfurile copacilor, până în uliţa deşartă luminată de lună. O umbră tainică se desprindea atuncĭ dintre frunziş, privind la copila rezemată de fereastră.

Aura, zărind mişcându se prin alee, cobora în zor, prinzênd grumazul iubituluĭ cu strîngerea pasionată şi nebună a sufletelor ce 'şĭ-aŭ făcut din iubire hrana vieţeĭ.

Eraŭ zile lungĭ şi dureroase petrecute fără dânsa; vreme scurtă, timp grăbit, fericire fără saţ, dimineţile pe când ascunşĭ vederilor, grăbeaŭ printre aleile grădineĭ în vale spre rîul ascuns de iarba 'naltă; dungă argintie, liniştită şi străvězătoare, şerpuind în largul câmpieĭ.

In marginea apeĭ, buzele se prindeaŭ furtunos; undele murmuraŭ în taină cântul dragosteĭ lor, păsările ciripeaŭ maĭ drag, iar de vale, pe câmpul înflorit, ciobanul la umbra unuĭ pěr, le cânta doina iubireĭ.

Cât duse vara, crângul verde, de marginea cea-l'altă, orĭ malul apeĭ, era locul unde 'şĭ mărturisiră dragostea ce-ĭ înlănţuia.

Veni toamna şi cu apusul zilelor de vară se perdu şi urma lor.

Maĭ rătăciră zile cu soare printre cele umede, ploioase şi urîte de toamnă; foşnetul frunzelor, călcate de piciorul eĭ mic, murmurul lin al apeĭ şi cântec din fluer nu se maĭ auzi.

III

D'asupra pianuluĭ, într'o cutie neagră de abanos, încrustată cu o florărie minunată de aur, eraŭ maĭ multe scrisorĭ, strînse într'un pachet legat cu cordeluţă albastră.

Desfăcu pachetul, scoase din învelitoarea mică, trandafirie, hârtia acoperită cu o scriere măruntă şi subţire.

Privi fără să citească, şi'n minte-ĭ se desprinse din alte vremurĭ, imaginea celeia care 'ĭ-o trimesese în ascuns, pe când abia 'şĭ mărturisise, cu vocea tremurîndă, dragostea lor.

Mâna tremurase scriind; icĭ-colea se desinaŭ uşor îndoiturile hârtieĭ, cutate de tremuratul mâneĭ.

Cum îşĭ amintea de limpede minutele de fericire pe când o primise; era întâia scrisoare pe care copila nevinovată, învingând temerea, aşternuse în scris focul ce o durea.

Mon adoré

„Quoique l'on dit que pour écrire à celui „qu'on aime, on n'a pas besoin de son esprit „et que la plume va d'elle même lorsqu'elle „est conduite par le coeur, moi, je me trouve „quelque peu embarrassée, car voilà plus de „cinq minutes que j'attends la plume a la „main, sans savoir par quoi commencer.

„Mes idées se brouillent les unes les au„tres, de sorte qu'il m'est sinon impossible, „du moins un peu difficile de m'exprimer ai„sément.

„Tu sais, cher Dan, comme il m'était in„differant de quitter la ville, mais le jour „même de ton départ, cette indifférence „s'est transformée dans un vif désir de m'en„voler à la campagne, pour pouvoir l'é„crire.

„Oh! que le temps s'écoule lentement „lorsqu'on veut le voir passer vite! Les „heures m'ont paru des journées, les jour„nées des anées; mais enfin me; voilà ar„rivée et mon premier soin est de te donner „de mes nouvelles.

„Par quoi commencerais-je si ce n'est par „te dire ce que me presse le coeur et me „brûle les lèvres? Eh! bien, mon doux, je „t'aime éperdument...

„Depuis que tu es parti, tout est désola„tion et ténèbres autour de moi. J'ai cessé „de vivre enc essant de te voir Il me semble „que la puissance de mon amour me donne „encore la force de me survivre à moi-même.. „avec mon amour je t'ai donné mon âme...

Aura.

Ce trecut scump... ce zile de lungĭ aşteptărĭ, în care sufletul adăsta nebun de ne-astâmpěr, câte o scrisoare, mică, parfumată, să se adaoge la cele-l'alte.,.. *comoara luĭ nepreţuită*. Şi cum îĭ reveneaŭ în minte clipele de fericire care azĭ, în întunericul traiuluĭ sěŭ, luceaŭ ca ochiĭ misterioşĭ aĭ stelelor într'o noapte senină.

In acelaşĭ plic, se afla altă scrisoare.

„Ştiŭ, Aura... gândul meŭ trist şi abătut, „presimţirea mea neagră nu mě putea înşela.

„Sunt suflete nenorocite, fiinţe veşnic ur„site să-şĭ ducă povara dureręĭ; te-am vězut, „te-am iubit, ş'atât de mult, că de atuncĭ, „alt gând, alt dor nu 'mĭ mi-a maĭ rěmas, „de cât gândul şi dorul těŭ.

„Cauţĭ să mě uiţĭ.,. eŭ gândesc mereŭ la „tine.

„Mě veĭ uita,,.. eŭ te voiŭ iubi tot-d'auna.

„Nu mi-am pus toţĭ sorţiĭ de isbândă, „toată fericirea mea în tine?

„Azĭ voĭ da ultima pensulă portretuluĭ ce „l'am început pe când fericirea era cu mine; „voiŭ căta să-mĭ amintesc chipul těŭ dulce, „blând, cu ochiĭ seninĭ, carĭ mě priveaŭ aşa „de mult, când te-am zărit întêia oară.

„Voiŭ reuşi, cred, să daŭ acea nuanţă du„ioasă a figureĭ tale, acea seninătate a ochi„lor eĭ verzĭ, acel surîs divin care flutură „veşnic pe buzele tale."

„Pe unde m'oĭ afla, voiŭ purta cu mine chi„pul těŭ, aşternut pe pânză, ast-fel cum „te-am vězut şi visat tot'd'a-una, el va fi „viaţa, flacăra ce va maĭ înviora ochiĭ meĭ „stinşĭ.

„Intr'un colţ întunecos, în odae tristă şi „singuratecă, voiŭ anina rama-ĭ...

„Nopţile grele şi lungĭ de iarnă, le-oĭ pe„trece nainte-ĭ, privind mult... acel chip care a fost tot ce-ĭ maĭ scump şi dorit al vieţeĭ „mele".

„Câte amintirĭ nu-mĭ va răscoli imaginea „ta; ce suvenirĭ şi dulcĭ şi dureroase nu va „stirni în sufletu-mĭ surîsul těŭ, şi ochiĭ-ţĭ „adâncĭ şi tainicĭ, îĭ voiŭ privi aşa de mult, „după cum priveam în eĭ, când mi-aĭ atins „întâia dată buzele, în suflul respiraţieĭ tale.

„Departe, singur, părăsit şi uitat, mi-oĭ „rěsbuna iubindu-te tot maĭ mult, cătând în „trecutul frumos şi... pierdut iluziunile-mĭ „dispărute. Visul uneĭ fericirĭ tot-d'a-una ne „atinse, îmĭ va maĭ încălzi şi lumina înghe„ţul ce mě'nfăşoară."

Dan

Ochiĭ se lipiră de portretul din faţă. Surîse trist. Cum se împliniseră toate..

Gândul alergă pribeag în alte vremurĭ, răscolind trecutul, ducêndu-se tot maĭ afund în ceaţa ce învăluia zile cu cerul de azur, cu ore tihnite de mulţumire, prin locurile unde-şĭ şoptiseră în taină dragostea, departe de lume, ascunşĭ vederilor părinţilor.

Un miragiŭ desluşit, se ivise naintea ochilor.

In valea brăzdată de apă rîuluĭ, desmerdată de şoapta undeĭ, cu crângul de partea cea-l'altă, şi cu ciobanul cântând la tulpina pěruluĭ doina dragosteĭ, Dan se vedea acum ca odinioară, cu braţul înfăşurând talia fragedă a copileĭ, cu ochiĭ perduţĭ în verdele alor ieĭ, cătând în adîncul lor desluşirea taineĭ ce-ĭ înlănţuia.

De câte-orĭ *Aura*, cu capul culcat pe umărul luĭ, nu se perdea într'o lume de închipuirĭ, pe carĭ natura în toată frumusetea ieĭ i-o suggera, şi maĭ perfectă şi idealǎ.

Un zbor lin de pasăre pe seninul ceruluĭ, un nor subţire, alb, alergând prin vězduh, îĭ deştepta atâtea gândurĭ, cât de abia le putea duce mintea sa; şi pe când lipită de *Dan*, urmărea cu un ochiŭ umed, înecat de fericire, unda călătoare, dînsul se perdea în admirarea acesteĭ copile, care întrupase aşa de bine visurile sale neînplinite, idealul sěŭ tot d'a-una ne atins.

Ochiĭ se opriră pe figura copileĭ din portret; în adîncimile lor licări o clipă flacără vie şi puternică. Apoĭ se stinse, lăsând să îngheţe luminile ochilor, pe figură să i-se 'ntinză vělul sumbru şi dureros al eternuluĭ repaus.

In ochiĭ lipiţĭ de tabloŭ nu se maĭ zărea acea reverie fără sfârşit, acel extaz de nesaţ, ca odinioară, când îşĭ uita de sine, privind'o. Moartea lăsase să dureze încă, după încetarea vieţeĭ, acea seninătate a ochilor, acea albeaţă a frunţeĭ, pe luciul căreia, o rază de lună, furişată printre cutele perdelelor, lumina trist acel cap frumos, acel ochiŭ deschis, în care se întipărise pentru tot d'a-una, figura copileĭ cu maldărul de pěr auriŭ, cu mâna întinsă după flutur, cu ochiĭ ca smarandul, seninĭ, limpezĭ şi nevinovaţĭ.

Se liniştise zbuciumul vieţeĭ; gândul tot-d'a-una al ieĭ rěmăsese în drum şi dorul.... dispăruse.

De acum încolo se vor aşterne lungĭ zile de vară, vor maĭ şopti în vale undele călătoare, ciobanul a maĭ cânta din fluer doina dragosteĭ; totul va reveni, cum fusese odinioară.

Nu se va maĭ întoarce însă, lumina ce încălzea ochiĭ pierduţĭ în contemplarea copileĭ de pe câmp, surîsul resemnat şi trist al feţeĭ, martor tăcut al doruluĭ sěŭ nestins.

Ş'a aflat liniştea după care visa de atâta timp.

Nimic nu l maĭ reţinea într'o lume din care se dusese ce-ĭ fusese maĭ drag.

De la Căscioare.

ULTIME INFORMAŢII

Cestiunea ardeleană

Intrunirea Studenţilor Universitarĭ

Aseară studenţiĭ universitarĭ s'aŭ întrunit în una din sălile universităţeĭ.

La această întrunire a asistat un numěr considerabil de studenţĭ.

S'a propus şi s'a ales ca preşedinte al adunăreĭ d-nul Mehedinţĭ.

D sa, după ce expune pe scurt motivul convocăreĭ, dă cuvîntul d-luĭ Vicol, care face istoricul cestiuneĭ ardelene, arată suferinţele şi persecuţiunile ce îndur Româniĭ de dincolo din toate punctele de vedere, din partea Ungurilor şi termină propunênd o moţiune care să protesteze în contra purtăreĭ Ungurilor.

Maĭ vorbesc D-niĭ Bogdan şi Dan, tot relativ la prigonirile ce îndură Româniĭ de dincolo, după care se dă cuvêntul *D-luĭ Mendonidi*, care vorbeşte pentru mijloace maĭ drastice. Moţiunea o găseşte că e bună şi e de părere să se voteze chiar în astă-seară dar nu e destul numaĭ atât d-sa arată că pentru Ungurĭ numaĭ o moţiune este puţin. Căcĭ eĭ, sub scutul împărăţieĭ lor, staŭ la noĭ, maĭ bine de cât la eĭ acasa şi cum Româniĭ de dincolo, la eĭ acasă sunt persecutaţĭ şi goniţĭ şi pentru toate aceste o simplă moţiune nu e destul, purtarea lor trebue plătită cu aceiaşĭ monedă.

D-sa propune alegerea unuĭ comitet care să redacteze un memorandun în limba franceză şi română şi în care să se arate lumeĭ întregĭ ce sunt Unguriĭ şi persecuţiile ce îndură Româniĭ de dincolo; comitetul să maĭ fie însărcinat să agite permanent cestiunea ardeleană.

Maĭ vorbesc d-niĭ Dragomirescu, Lupulescu Rusu, şi Negulescu, dupe care se votează în unanimitate următoarea moţiune a d-lor Mendonidi, Vicol, Lupulescu.

„Studenţiĭ universitarĭ în întrunirea lor de la 24 Octombre, *deleagă un comitet de acţiune* de 10 membri.

„Acest comitet va avea *să redacteze un memorand* în limba franceză şi română, memorand în care să se cuprindă toate lovirile ce i se aduc cultureĭ Românilor de peste munţĭ. Comitetul va elabora şi un regulament pentru constituirea societăţeĭ ce va avea să vină în ajutorul Românilor de dincolo şi pentru fondarea unuĭ club. Comitetul va face tot deodată paşiĭ necesarĭ pentru câştigarea mijloacelor materiale trebuincioase la lucrările luĭ.

„Va avea apoĭ a convoca o nouă întrunire studenţilor universitarĭ, când va da seamă de lucrările sěvêrşite până atuncĭ."

D. *Giurescu* a propus, şi adunarea a maĭ votat în unanimitate următoarea moţiune:

„Intrunirea studenţilor recunos„cênd importanţa ce o are presa „în agitaţiunile naţionale, roagă cu „multă insistenţă întreaga presă „română să intervină puternic în „cestinnea persecutăreĭ fraţilor noş„triĭ din dincolo."

In comitet aŭ fost aleşĭ cu aclamaţiunĭ D niĭ: *Mehedinţ, Adamescu, Lupulescu, Iordan Bogdan, Bratu, Negulescu, Mândrescu, Dragomirescu, Rădulescu* şi *Policrat*.

Secţiunea II a tribunaluluĭ Ilfov a condamnat alaltă-ierĭ pe D. Ştefan Niculescu, profesor, la 200 leĭ amendă, pentru că a lovit două femeĭ.

In urma uneĭ certe pe care aŭ avut'o la clubul liberal, pentru afacerea Cetăţeanu de la Galaţĭ, un duel va avea loc între D-niĭ G. C. Cantacuzino de la *Voinţa Naţională* şi D. Gr. Tocilescu, profesor la Universitate.

Ierĭ s'a terminat examenul pentru gradul de farmacişti majorĭ. Aŭ reuşit D-niĭ farmaciştĭ de divizie M. Mihăileanu, C. Ghenciu şi D. Georgescu.

Comisiunea examinătoare, foarte satisfăcută de rěspunsurile candidaţilor, 'ĭ-a felicitat călduros.

Noĭ constatăm cu plăcere că farmaciştiĭ militarĭ se disting prin o activitate şi stăruinţă care face cinste armateĭ noastre.

Succesul strălucit obţinut de numiţiĭ farmaciştĭ Căpitanĭ e o vie manifestare a curentuluĭ cultural ce există în acest corp.

Sincerile noastre felicitărĭ.

Primim următoarea telegramă din Dorohoiŭ:

In *Voinţa Naţională* de la 24 Octomvrie corent se publică pe socoteala mea nişte infamiĭ urzite de colectiviştĭ în înţelegere cu nişte evreĭ vagabonzĭ din Bucovina. Am tras la bara justiţieĭ pe calomniatorĭ. Să ştie colectiviştiĭ că cu asemenea uneltirĭ nu vor induce în eroare opiniunea publică. Sper că reclamele lor infame vor fi înfierate de justiţie şi de opiniunea publică.

Vasile Calcantraur.

Mâine Vinerĭ 26 Octomvrie, partidul radical-democratic va ţine o întrunire publică în sala Băilor Eforieĭ, la ora 2 p. m.

Astăzĭ, D-nul sub-inspector silvic M. Micşunescu a plecat la Budeştĭ spre a relua conducerea ocoluluĭ silvic din judeţul Ilfov care, pe timpul detaşereĭ sale în serviciul central de direcţiune a fost girat provisoriŭ de D. Guard general silvic C. Melinescu.

La 2 Noembre va apare:

Tocila

Ziar umoristic ilustrat, format în 8, coprinzênd şapte paginĭ text şi şapte paginĭ ilustrate în fie-care numěr şi anume:

Un tip al zileĭ.—Fantezíĭ.—O actualitate politică.—Un tip din anticitate.—Anecdote ilustrate.—O scenă socială.

„**TOCILA**" care va apare în 5.000 exemplare, e redactată de *Nazone, T. D. Speranţă, Niger, Camil, Prostul Mameĭ, Niţă Muscalul, Arvinte, Umbră, Mocan, Satana, Cucoana Marghoala, Emilius*, etc.

Ilustraţiunile vor fi făcute de mult talentatul nostru caricaturist *Jiquidi*.

Abonamentele se fac trimestriale a treĭ leĭ abonamentul, iar anunciurile lunare pe preţul de 2 leĭ anunciul, compus din cincĭ liniĭ *petit*.

Pentru orĭ-ce cererĭ de anunciurĭ şi abonamente doritoriĭ sunt rugaţĭ a se adresa *Strada Arculuĭ Nr. 15*, unde s'a instalat redacţiunea şi administraţiunea ziaruluĭ „Tocila."

CASA DE SCHIMB
„MERCURUL ROMAN"
MICHAIL EL. NAHMIAS
Bucureştĭ, strada Lipscanĭ No. 51

Cumpără şi vinde efecte publice scontează cupoane şi face orĭ-ce schimb de monezĭ, recomandă cu deosebire marele sĕŭ depoŭ asortat cu losurĭ garantate de Stat plătibile atât cu banĭ gata cât şi în rate lunare. Comandele din provincie se efectuează prompt contra Mandat postal.

Cursul pe ziua de 5 Octombre 1890

Valorĭ	Cump.	Vinde
Comunale noĭ 5 la sută	97	97 1/2
5% Renta perpetuă	101	102
5% Renta amortisabilă	99	100—
4% Renta amortisabilă	88	88 1/4
6% Obligatiĭ de Stat (Conv. rurală)	103 1/4	103 3/4
5% Impr. Com. Bucur. Em 1883	96 3/4	97 1/2
7% Funciare rurale	103	104 –
5% Funciare rurale	99 1/2	100 –
7% Funciare urbane	104	104 1/2
6% Funciare urbane	103	103 1/2
5% Funciare urbane	97 1/2	98
5% Funciare urbane de Iassy	83 1/2	84
Agie la aur		
Florinĭ	2 21	2 23
Ruble de hârtie	3 10	3 20
Losurĭ Castig. princip		
Oraşul Barletta . Leĭ 2 000,000	42	46
Oraşul Bari . 500,000	70	75
3% Ville Paris Em. 1886 100,000	102	106
5% „ „ „ 1871 100,000	105	110
2 1/2% Ville Bruzelles 1886. 150,000	97	100
3% Impr Sĕrbesc Em. 1881 100,000	84	86—
5% Impr. Congo Em. 1888 200,000	70	75
Crucea albă Holandesă 400,000	17 –	19
Crucea roşie Austriacă 100,000	43—	46 –
Crucea roşie Ungară 50,000	29—	32 –
Crucea roşie Italiană 100,000	32 –	34 –
Oraşul Bucureştiĭ 100,000	60	65
Ottomane (400 . v. n.) 600,000	80	85
Sĕrbescĭ Tabac 300,000	12	13—
Basilica Dombaŭ 40,000	17--	19—
Oraşul Milano (10 lire It) 50,000	11	13
Oraşul Friburg 1878 10000	14	16
Expos. Francesă 1889 50,000	7—	9—
Rotterdam Schouwburg 300,000	3 1/2	4 1/2
«Ioszive» (Boncoeur) 60,000	9	11
Riordinate (Bev. la Masa) 500.000	11 3/4	13—

Se negociază şi orĭ-ce efecte dorite de oner client.

MARE DEPOSIT
DE
PARCHETE
1-ia Calitate

din fabrica de la *Mărăşeştĭ*. A se adresa la

T. C. Georgiadi

Bucurescĭ 13 Strada Stavropoleos, 13 Bucurescĭ, unde se pot da comande şi pentru orĭ-carĭ alte destinaţiunĭ direct de la fabrică.

N. Vrăbiesco advocat s'a mutat în strada Ştirbey-Vodă Nr. 157, vis-a-vis de şcoala normală de institutorĭ.

Medicament necesar si sigur pentru boale de stomac si consecintele lor!!

Conservarea sănĕtăţeĭ se basează în principiu numaĭ pe întreţinerea uneĭ digestiunĭ bune, căcĭ aceasta este condiţia fundamentală a sănătăţeĭ şi a buneĭ stărĭ corporale şi spirituale. Cel maĭ bun medicament de casă pentru regularea mistuireĭ, spre a obţine un sânge sănătos şi a depărta părţile stricate ale sângeluĭ este renumitul :

BALSAM DE VIAŢA al D-ruluĭ ROSA

Acest balsam, preparat numaĭ din plante cu principiĭ active escelinte asupra stomaculuĭ, este aprobat ca neîntrecut la toate boalele, care resultă din indigestiune, adică la lipsa de apetit, răgâeală cu acrime, fluctuosităţĭ, vărsăturĭ, durerĭ şi cârceĭ de stomac, la încărcarea stomaculuĭ, hemoroizĭ, la hypocondrie, melancolie, etc, şi a devenit în urma miilor de însănătoşirĭ un medicament indispensabil pentru casă.

— Flaconul mic 1 Leŭ 50 banĭ, Flaconul mare Leĭ 3 —

Depoul general pentru toată România :

Victor Thüringer, farmacia la Ochiul luĭ D-zeu
CALEA VICTORIEI 126, BUCURESCI
Se găseşte asemenea în toate farmaciile

NB. Balsamul D-ruluĭ Rosa aprobat de onor. Direcţiune a serviciuluĭ sanitar superior, şi înmatriculat cu marca alăturată în contra imitaţiuneĭ, se trimete la cererĭ francate, însoţite de mandat poştal în orĭ-ce localitate din ţară.—Tot aicĭ se află :

ALIFIE UNIVERSALA DE PRAGA

Intrebuinţat cu strălucit succes în contra inflamaţiunilor, rănilor şi umflăturilor, spre esemplu la împetrirea mamelelor (ţâţelor) la înţărcarea copiilor (prin oprirea laptelui), la abcesse, umflăturĭ sanguilare, la cancer, bĕşicuţe puruioase, la umflătura unghiilor (numit sugiŭ), la umflăturile reumatice, scrântelĭ, la mânĭ crăpate.—

Dosa Ln. 1.

DEPOUL DE FABRICAŢIUNE :
B. FRAGNER
Farmacia „la Vulturul negru" la Praga 203-III.

Medalia de argint
Hârtie chimica BERBERIANU
Depositul central Farmacia ALESSANDRIU
BUCURESCI
Un leu Rulou

Hârtia chimică Berberianu este cel maĭ eficace remediu ce se poate întrebuinţa contra diferitelor maladiĭ, inflamatoriĭ, maladiĭ contra cărora există puţine medicamente asemenea este privită de cea maĭ mare parte de doctorĭ ca *agentul cel mai activ şi puţin iritant* contra următoarelor afecţiunĭ. *Podagră, Durer reumastismale şi de închietur , Dureri de mijloc, Dureri şi iritaţiuni ale pieptului, Nevralgii, Dureri de spate şi şiale etc.* Asemenea se maĭ poate întrebuinţa cu succes la *Arsuri. Boale de rinichi, Degerături, Plăgi scrofuloâse, Răni, Strivitură, Serintituri Buboaie, Bătături ete, etc.*

Hârtia chimică Berberianu. lucrează atât ca calmant (liniştitor) cât şi ca derivativ, şi nefiind preparată cu gudron, n'are defectul acestuĭ medicament de a curge şi de a întări pelea, producând prin aceasta durerĭ care adese orĭ devin nesuportabile.

Fie-căruĭ rulou este alăturată o instrucţie foarte detaliată.

Se găseşte de vênzare în Bucurescĭ, la toate farmaciile şi drogueriile. Buzeŭ, farmacia *Gherman*, Bêrlad, farmacia *Bistriţeanu*, Craiova, farmacia *Lăzeanu* asemenea în toate farmaciile din **Bacăŭ, Brăila, Iaşĭ, Giurgiu, Focşanĭ, alaĭ, Plo- Piatra, Roman Tecucĭ, Turnu-Severin etc. etc.**

Premiată la Expoziţiunea Universală din Paris 1880 şi la cea coperativă din Craiova 1887.

Unica Pastă de dinţĭ din Ţară
PASTA GLYCERINATA LINDE

remediŭ sigur contra durerilor de gingiĭ, dinţĭ, gură, etc. prin întrebuinţarea zilnică a acesteĭ paste escelente.

PREŢUL UNUI BORCAN 1 LEU 50 BANI.

Se află de vânzare în Bucureştĭ la magazinul „Menagere", Calea Victorieĭ ;— La „Briciul luĭ Cuza", strada Academieĭ ;— la Slatina, la farmacia Bute ;— la Focşanĭ. la Warlan Missir fiĭ ; — la Roman, la Rosenfeld şi la toate Magasinurile marĭ de galanteri şi coaforĭ din ţară

Depositul general la farmacistul **LINDE.** R.-Sărat

Revânzătorilor li se dă un rabat de 30 la sută.

ALBERT BAUER, Constructor de morĭ

Biuroŭ thenic—BUCURESCI.—Str. Colţei, 49.

Mori — Fabrici de Spirt — Fabrici de Lemnărie

Fabrici de Scrobeala

Maşinĭ pentru tot felul de industrie. **Maşini de aburi, Turbine, Roate hydraulice, Deposit** *de unelte şi obiecte de exploatare pentru fabricĭ de tot felul.* **Pietre de Moară.** *Instalaţiunĭ de lumină electrică.* **Fabricaţiune de curele de piele.**

(Cataloage şi preţurĭ corente la cerere gratis şi franco.)

FABRICA „COMET"
de sobe „Meidinger" si Masine de bucatarie

Construeşte şi pune în vênzare

Maşine de bucatarie

de sistemul cel maĭ perfecţionat care consumă foarte puţin combustibil şi pot fi servite cu lemne saŭ cu cocs. Garantez buna lor construcţiune şi calitate. Ele se pot mĕsura cu orĭ ce sistem de maşine aduse din streinĕtate.

ADOLF SOLOMON

Fabrica „COMETUL" de Sobe Meidinger şi Maşine de bucate

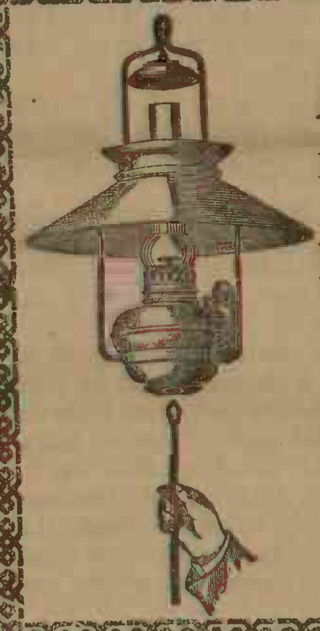
Depositul: Strada Doamneĭ, 14

CHOCOLAT MENIER
PARIS.
CEA MAĬ MARE FABRICĂ DIN LUME.

Diplome de Onóre la toate Exposiţiunile

Vêndarea Zilnică întrece 50.000 Kilograme.

Se găsesce la principalele Magasine de Confiserie şi băcănie.

ALBERT ENGEL Succesor

Bucurescĭ,—STRADA CAROL, Nr. 37

Cel maĭ mare Magasin cu **Lămpĭ, Porţelanurĭ, Sticlăriĭ** şi **Articole de Menagiŭ.**

Este bogat asortat cu renumitele **Lămpĭ**

„Meteor Briliant" si „Fulgere Vienese"

superioare în perfecţiune celor-alte sisteme, dând o lumină de 87 şi 105 luminărĭ, şi le vinde cu preţurile cele maĭ moderate.

Posed originalul **„Petroliŭ de Batum"**

Primesc reparaţiunĭ de **Tinichigerie şi Lămpĭ.**

CURELE de transmisiune
Prima calitate englezească
FURTUNI de CAUCIUC
toate articole pentru maşine : **Asbest. Manometri**

STICLE pentru nivel, Robinete şi Ventile de abur.

Bumbac pentru şters.

POMPE PENTRU VIN

cu preţurĭ foarte reduse la Depositul fabriceĭ

Otto Harnisch 39,—Strada Academieĭ,—39 vis-a-vis de Ministerul de Interne

Pasta Regnauld

bombon pectoral, a fost recomandată de către Academia de Medicină din Paris, în contra bólelor de gât, laringitelor, răguşeleĭ, gripeĭ, tuseĭ măgăreştĭ şi'n contra or-căreĭ iritaţiunĭ a pieptuluĭ. Ea dispenséză de or-ce tizană. Pasta Regnauld priesce maĭ cu deosebire damelor şi copiilor. O instrucţie însoţeşte fie-care cutie. Pasta Regnauld se vinde pretutindenĭ cu 2 L. cutia; 1.25 jumătate cutie.

Cărbuni „CARDIFF"
Prima qualitate şi cu preţurĭ reduse.

A se adresa în BRĂILA la D-niĭ **Watson & Jouell** saŭ la representanţiĭ Distr. Ilfov.

Mayer Freud & Co.

Bucurescĭ strada Şelarĭ Nr. 2.
(Etagiul de sus).
Birou de transporturĭ maritime.

La MASCOTTA NOUL MAGASIN La MASCOTTA
LA MASCOTTA — LA MASCOTTA

de **mode** şi **noutati** pentru
BARBAŢI, DAME şi COPII

BUCURESCI Strada Lipscani, 23 — LA „MASCOTTA" — BUCURESCI Strada Lipscani, 23

Are onoare a încunoştiinţa pe onor. sĕĭ clienţĭ că aŭ sosit deja toate mărfurile nuoĭ pentru sezonul de Iarnă.

MARE ASORTIMENT DE

Confecţiunĭ pentru Copiĭ. Articole necesare pentru Botez. Pălăriĭ pentru Dame şi Copiĭ. Articole necesare pentru Nunţĭ, Catifele, Sura, Atlasurĭ, Pluşurĭ, Flanele, Tricourĭ, Ciorapĭ, Jambiere, Corsette, Tullurĭ, Dantelle, Broderie, Panglicĭ. Căciuliţe, Boaurĭ, şi Manşoane de blană şi de stofe fantaisie.

Mercerie, Parfumerie, Mănuşerie fină. Obiecte de lux pentru Bărbaţĭ, Dame şi Copiĭ.

La MASCOTTA Strada Lipscani, 23 La MASCOTTA

Medalie de aur la *EXPOSIŢIUNEA DIN PARIS 1889*

Cel mai mare succes ! Incercati si judecati în urma

„TORD-TRIPE"

distruge : GUSGANI, ŞOARECI şi MOŞOROI, nefiind de loc vătămătoare animalelor domestice

Acest product nu conţine nicĭ arsenic, nicĭ fosfor, nicĭ strihnină, nicĭ o altă substanţă care să fie vătămătoare animalelor domestice.

Intrebuinţare uşoară ! — Resultat sigur !

PREŢUL : Pachetul mare, Leĭ 2 ; Pachetul mic, Leĭ 1 ; Kilogramul Leĭ 12

DEPOSITUL GENERAL LA BUCURESCI

En gros şi en detail la d-nul GUSTAV RIETZ

60, Strada Carol I, No. 60. Precum şi la toate băcăniile, drogueriile şi spiţeriile

Depozitarĭ în provincie :

La **Brăila** : d-niĭ farmacişti *Rasty Petxalis, Nicolae Jaja, Jabini, Art. Drumer, Kauner*, *Negrescu* : la **Galaţĭ** ; d. *Sticher*, farmacist : la **Giurgiu** : d. *Francis*; *Paul* farm. la **Buzĕu** : d. *Weber*, farm. la **Ploescĭ** : d. *Ziegler*, farm. la **R. Vâlceĭ** d. *Hernic Toma*, farm. la **Craiova** : d-niĭ *T. Ŏol, Lăzeanu, Osvald, Konteschveller* şi *Gluk*, farmaciştiĭ la **Tulcea** : d. *Melinescu* farmacist ; la **Tecucĭ** . d. *Sandomirski* farmacist ; la **Focşanĭ** : d. *A. M. D Racoviţa* comerciant ; la **R.-Sărat** *V. Linde*, farmacist ; la **Vasluĭ** ; *Bismaschi* farm **Huşĭ** : *Oltescu* farm ; la **Botoşanĭ** : *Vasiliu* far.

PRIMARIA COMUNEI BUCURESCI
PUBLICAŢIUNE

Se aduce la cunoştinţa generală că a 16-a tragere la sorţi a obligaţiunilor imprumutului oraşului Bucureşti de 13.000.000 emisiune 1890 se va efectua in ziua de 1 (13) Noembre a. c la ora 3 p. m., in sala consiliuiui Comunal.

La această tragere se vor amortisa titluri in valoare nominală de lei 77.000.

p. Primar, **N. N. Soimescu.**

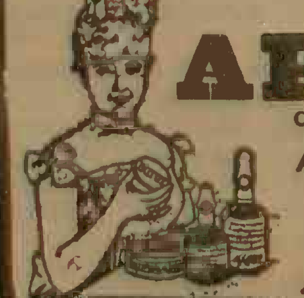
Şeful comptabilităţii, *Andricu*.

No. 48,131 1890, Octombre 23.

PAPIER FAYARD ET BLAYN

Maĭ mult de o jumĕtate de secol succes poclama superioritatea sa în tratament de guturai, iritaţiuneĭ peptuluĭ, durerĭ reumatismale, serintiturĭ, rănĭ, arsăturĭ, bătăturĭ.

Se află în toate farmaciile.—A se cere iscălitura noastră.

DINŢĬ ALBĬ
Higiena Gureĭ.

APA DE BOTOT

Conservă Dinţiĭ, Intăreşte Gingiile, Răcoreşte gura.

A SE CERE CU STĂRUINTA Adevĕrata *APĂ de BOTOT.*

INTREPOSIT GENERAL : **17, Rue de la Paix, Paris.**

MAĬ ÎNAINTE : 229, Rue Saint-Honoré.

SE VINDE ÎN TÓTE PARFUMERIILE.

A se cere de asemenea **Oţetul de Toaletă,** marca **Botot,** *superior ca fineţe şi parfum.*

Bucurescĭ : Magasin Universel în calea Victorieĭ, 15.

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieĭ 24.